

ข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น
ว่าด้วย จรรยาบรรณของบุคลากร มหาวิทยาลัยขอนแก่น
พ.ศ. 2550

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยจรรยาบรรณของข้าราชการและอาจารย์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๔๕ ให้สอดคล้องกับมาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อเป็นการประมวลความประพฤติ และหลักปฏิบัติให้บุคลากรยึดเป็นอุดมการณ์ในการทำงานเพื่อธำรงไว้ซึ่งศักดิ์ศรี ชื่อเสียง เกียรติคุณ สถานะของบุคลากร มหาวิทยาลัยขอนแก่น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา ลงวันที่ 8 พฤษภาคม พ.ศ. 2550 ประกอบด้วยมาตรา ๑๖ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๔๑ และมติสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ในคราวการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๐ จึงออกข้อบังคับไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากร มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. 2550”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยจรรยาบรรณของข้าราชการและอาจารย์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๔๕ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่งหรือประกาศ อันใดซึ่งขัดแย้งกับข้อบังคับนี้ และให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“สภามหาวิทยาลัย”	หมายถึง	สภามหาวิทยาลัยขอนแก่น
“มหาวิทยาลัย”	หมายถึง	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
“อธิการบดี”	หมายถึง	อธิการบดีมหาวิทยาลัยขอนแก่น
“ผู้บริหาร”	หมายถึง	คณบดี ผู้อำนวยการ สถาบัน สำนัก

ศูนย์ วิทยาเขตหนองคาย และส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

“ผู้บังคับบัญชา”	หมายถึง	อธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ สถาบัน สำนัก ศูนย์ วิทยาเขตหนองคาย และส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ
“บุคลากร”	หมายถึง	ผู้ปฏิบัติงาน ทุกคน ทุกประเภทตำแหน่ง ที่สังกัดและปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยขอนแก่น
“อาจารย์”	หมายถึง	ผู้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ และให้หมายความรวมถึงบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่อาจารย์
“ข้าราชการ”	หมายถึง	ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาและ ให้หมายความรวมถึงพนักงานมหาวิทยาลัยเงินงบประมาณและเงินรายได้ พนักงานองค์กรในกำกับ และลูกจ้าง ที่มีให้อาจารย์ที่สังกัดและปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยขอนแก่น
“จรรยาบรรณ”	หมายถึง	ประมวลความประพฤติที่ดีงาม
“วิชาชีพเฉพาะ”	หมายถึง	สาขาวิชาชีพที่มีองค์กรวิชาชีพกำหนด จรรยาบรรณไว้เป็นการเฉพาะ

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้และมีอำนาจออกระเบียบหรือประกาศ เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

หากมีปัญหาในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีเสนอคณะกรรมการบริหารงานบุคคล (ก.บ.ม.) เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด และคำวินิจฉัยชี้ขาดนั้นให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๑

จรรยาบรรณ

ข้อ ๖ จรรยาบรรณที่กำหนดตามข้อบังคับนี้ครอบคลุมบุคลากรทุกคนทุกประเภทและทุกตำแหน่ง ซึ่งสังกัดและปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย โดยสอดคล้องตามลักษณะงาน ลักษณะวิชาชีพ และลักษณะวิชาการ ด้วย

ข้อ ๗ บุคลากรของมหาวิทยาลัยพึงมีจรรยาบรรณ ดังนี้

๗.๑ จรรยาบรรณต่อตนเอง

- (๑) พึงเป็นผู้มีศีลธรรมอันดี และประพฤติตนให้เหมาะสมกับการเป็นข้าราชการ
- (๒) พึงใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ และไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ในกรณีที่วิชาชีพใดมีจรรยาบรรณวิชาชีพกำหนดไว้ก็พึงปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพนั้นด้วย
- (๓) พึงมีทัศนคติที่ดี และพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ความสามารถและทักษะในการทำงาน เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลยิ่งขึ้น

๗.๒ จรรยาบรรณต่อหน่วยงาน

(๑) พึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุจริต เสมอภาค และปราศจากอคติ

(๒) พึงปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว

ขยันหมั่นเพียร ถูกต้อง สมเหตุสมผล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการและประชาชนเป็นสำคัญ

(๓) ประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลา และใช้เวลาราชการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นประโยชน์ต่อทางราชการอย่างเต็มที่

(๔) พึงดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของทางราชการและมหาวิทยาลัยอย่างประหยัดคุ้มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเสียงวินยชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

๗.๓ จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ได้บังคับบัญชาและร่วมงาน

(๑) ผู้บังคับบัญชา พึงดูแลเอาใจใส่ผู้ได้บังคับบัญชาทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญ กำลังใจ สวัสดิการ และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้ได้บังคับบัญชาตลอดจนปกครองผู้ได้บังคับบัญชาด้วยหลักธรรมาภิบาล

(๒) พึงปฏิบัติต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ร่วมงาน ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มีน้ำใจไมตรี เอื้ออาทรและมนุษยสัมพันธ์อันดี

(๓) พึงมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน การให้ความร่วมมือช่วยเหลือกลุ่มงานของตนและส่วนรวม ทั้งในด้านการให้ความคิดเห็น การช่วยทำงานและแก้ปัญหาาร่วมกัน รวมทั้งการเสนอแนะในสิ่งที่เห็นว่าจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนางานในความรับผิดชอบด้วย

(๔) พึงช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ชอบ รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความสามัคคี ร่วมแรงร่วมใจในบรรดาผู้ร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

(๕) พึงละเว้นจากการนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน

๗.๔ จรรยาบรรณต่อนักเรียน นักศึกษาและผู้รับบริการ

(๑) พึงใช้ภาษา ถ้อยคำ สำนวนที่ชัดเจนสุภาพ เหมาะสม และเข้าใจง่าย ในการสื่อความหมายต่อนักเรียน นักศึกษาและผู้รับบริการที่มาติดต่อราชการ

(๒) ไม่ใช้อำนาจหน้าที่ของตนในการหาประโยชน์จากนักเรียน นักศึกษาและผู้รับบริการ

(๓) พึงให้ข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยต่อนักเรียน นักศึกษาและผู้รับบริการด้วยความเต็มใจและรวดเร็วทันเวลา

(๔) พึงให้บริการต่อนักเรียน นักศึกษา และผู้รับบริการด้วยจิตสำนึกในการให้บริการที่ดี มีความเสมอภาค รวดเร็ว ประหยัด ถูกต้อง และปราศจากอคติ

(๕) พึงละเว้นการแนะนำนักเรียน นักศึกษาและผู้รับบริการให้ดำเนินการใดๆ อันเป็นการหลบเลี่ยงต่อกฎหมายและระเบียบของทางราชการที่เกี่ยวข้อง

๗.๕ จรรยาบรรณต่อประชาชนและสังคม

(๑) พึงให้บริการผู้มาติดต่องานอย่างเต็มกำลังความสามารถ ด้วยความเสมอภาค โปร่งใส และเป็นธรรม

(๒) พึงปฏิบัติต่อผู้มาใช้บริการด้วยความเอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ ใช้กริยาวาจา ที่สุภาพอ่อนโยน และปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือของบุคคลทั่วไป

(๓) พึงละเว้นการรับทรัพย์สินในมูลค่าเกินปกติวิสัย และการแสวงหาประโยชน์ให้กับตนเองหรือผู้อื่น ทั้งทางตรงและทางอ้อม ในกรณีที่รับทรัพย์สินมีมูลค่าเกินปกติวิสัยให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว

๗.๖ จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ

(๑) พึงปฏิบัติตามจรรยาบรรณขององค์กรวิชาชีพที่ตนเป็นสมาชิกหรือสังกัดอยู่

(๒) พึงปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพอื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๘ อาจารย์นอกจากพึงปฏิบัติตามจรรยาบรรณที่กำหนดในข้อ ๗ แล้ว พึงมีจรรยาบรรณ ดังนี้

(๑) พึงดำรงตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ และบุคคลทั่วไป

(๒) พึงสอนศิษย์อย่างเต็มใจ ตรงต่อเวลา และเต็มความสามารถ ด้วยความบริสุทธิ์ใจ ช่วยเหลือและปฏิบัติต่อศิษย์อย่างมีเมตตาและเป็นธรรม

(๓) พึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยจิตสำนึกและความรับผิดชอบ เสียสละ อดทน ซื่อสัตย์สุจริต

(๔) พึงส่งเสริมสนับสนุนบรรยากาศแห่งเสรีภาพทางวิชาการ โดยปราศจากความครอบงำด้วยอิทธิพลหรือผลประโยชน์ใดๆ

(๕) พึงหมั่นศึกษา ค้นคว้า และพัฒนาวิชาการให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่อง

(๖) พึงกล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก ภายในกรอบความเชี่ยวชาญทางวิชาการของตนเอง

(๗) พึงปฏิบัติภารกิจ ด้านการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่ชุมชน ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และภารกิจอื่นตามที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ

(๘) พึงปฏิบัติหน้าที่วิจัยตามจรรยาบรรณของนักวิจัยในประกาศของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

(๙) พึงสร้างและส่งเสริมความสามัคคีในหมู่คณะ และมีส่วนร่วมสนับสนุนการพัฒนา มหาวิทยาลัย ชุมชน และประเทศชาติ

(๑๐) ปฏิบัติตนด้วยความรับผิดชอบต่อผู้อื่น ชุมชน และประเทศชาติ

ข้อ ๘ การกระทำผิดจรรยาบรรณของบุคลากรดังต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง

- (๑) การนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนโดยมิชอบ
- (๒) การล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักเรียน นักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปี
- (๓) การเรียกรับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด จากนักเรียน นักศึกษาหรือผู้รับบริการเพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใด
- (๔) การเปิดเผยความลับของนักเรียน นักศึกษาหรือผู้รับบริการ ที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจ ทั้งนี้ โดยมิชอบและก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักเรียน นักศึกษาหรือผู้รับบริการ
- (๕) การสอน อบรม หรือมีพฤติกรรมที่ส่อไปในทางฝ่าฝืน หรือผิดกฎหมายต่อนักเรียน นักศึกษาหรือผู้รับบริการ เพื่อให้กระทำการที่รู้ว่าย่ำผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชน และสังคมอย่างร้ายแรง
- (๖) การกระทำความผิดอื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดตามสภาพและความร้ายแรงของการกระทำ

ข้อ ๑๐ โทษทางจรรยาบรรณ ประกอบด้วย

- (๑) การตักเตือน
- (๒) การภาคทัณฑ์
- (๓) การประณาม
- (๔) การบันทึกในทะเบียนประวัติบุคคล
- (๕) การงดขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ภายในเวลาที่กำหนดตามความเหมาะสม
- (๖) การห้ามขอตำแหน่งทางวิชาการภายในเวลาที่กำหนดตามความเหมาะสม
- (๗) โทษอื่นที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดตามสภาพและความร้ายแรงของความผิด

การกำหนดโทษต้องคำนึงถึงสภาพและความร้ายแรงของความผิด และอาจกำหนดโทษอย่างเดียวหรือหลายอย่างรวมกันได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการลงโทษทางวินัยหรือไม่ก็ตาม

ข้อ ๑๑ การกระทำผิดจรรยาบรรณของบุคลากรในเรื่องใดไม่เป็นความผิดวินัย หรือเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง หรือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามข้อบังคับนี้ ให้เป็นไปตามประกาศที่มหาวิทยาลัยกำหนด

หมวด ๒

การประพฤติผิดจรรยาบรรณ

ข้อ ๑๒ บุคลากรผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณซึ่งไม่เป็นความผิดวินัยให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตักเตือน สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือทำทัณฑ์บน

กรณีอธิการบดีประพฤติผิดจรรยาบรรณให้ผู้บังคับบัญชาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาเป็นผู้ดำเนินการดักเตือน สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือทำทัณฑ์บน หรือสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณตามที่กำหนดในข้อ ๑๐

บุคลากรผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำดักเตือน ไม่ดำเนินการให้ถูกต้อง หรือฝ่าฝืนทัณฑ์บน ให้ถือว่ากระทำผิดวินัย

ข้อ ๑๓ หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการดักเตือน การมีคำสั่ง หรือการทำทัณฑ์บน ตามข้อ ๑๒ ของข้อบังคับนี้ให้เป็นไปตามประกาศที่มหาวิทยาลัยกำหนด

หมวด ๓

การส่งเสริมและควบคุมให้เป็นไปตามจรรยาบรรณ

ข้อ ๑๔ ให้มีองค์กรและกระบวนการดำเนินการทางจรรยาบรรณซึ่งอย่างน้อยต้องมีมาตรฐานดังต่อไปนี้

(๑) องค์กรพิจารณาและวินิจฉัยการกระทำผิดจรรยาบรรณ จะต้องเป็น คณะบุคคลที่มีความเป็นอิสระและเป็นกลาง

(๒) การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณต้องอุทธรณ์ต่อคณะบุคคลที่มีความเป็นอิสระและเป็นกลาง

(๓) การริเริ่มดำเนินการทางจรรยาบรรณอาจกระทำได้โดยผู้กล่าวหาหรือผู้บังคับบัญชาขอให้ดำเนินการ หรือคณะกรรมการจรรยาบรรณเห็นสมควรสอบสวนทางจรรยาบรรณ

(๔) การสอบสวนจรรยาบรรณและพิจารณาการกระทำผิดจรรยาบรรณต้องยึดหลักการให้ ผู้ถูกกล่าวหาทราบข้อกล่าวหา การรับฟังการแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหาอย่างเพียงพอ การเปิดโอกาสให้มีการคัดค้านผู้สอบสวนจรรยาบรรณหรือกรรมการจรรยาบรรณได้ การคุ้มครองผู้กล่าวหาหรือพยานที่เป็นนักเรียน นักศึกษา บุคลากร หรือบุคคลอื่น

ข้อ ๑๕ ให้สภามหาวิทยาลัยจัดให้มีมาตรการส่งเสริมกำกับติดตามและประเมินผลการดำเนินงานด้านจรรยาบรรณแก่บุคลากรอย่างสม่ำเสมอ โดยอาจกำหนดให้คณะกรรมการจรรยาบรรณหรือหน่วยงานอื่นมีหน้าที่ดำเนินการดังกล่าวก็ได้

ข้อ ๑๖ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการจรรยาบรรณ”

๑๖.๑ องค์ประกอบ

คณะกรรมการมีองค์ประกอบ ดังนี้

(๑) กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นประธานกรรมการ

- (๒) ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจำนวนสี่คนเป็นกรรมการ
- (๓) กรรมการสภามหาวิทยาลัย ประเภทผู้แทนคณาจารย์ประจำ
จำนวนหนึ่งคนเป็นกรรมการ
- (๔) ผู้บริหาร จำนวนหนึ่งคนเป็นกรรมการ
- (๕) ผู้แทนอาจารย์ จำนวนสี่คนเป็นกรรมการ
- (๖) ผู้แทนข้าราชการ จำนวนสี่คนเป็นกรรมการ

๑๖.๒ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา

(๑) กรรมการตามข้อ ๑๖.๑ (๑) (๒) และ(๓)ให้สภามหาวิทยาลัย
พิจารณาแต่งตั้ง

(๒) กรรมการตามข้อ ๑๖.๑ (๔) ให้ที่ประชุมคณบดีพิจารณาเสนอ
ชื่อผู้บริหารเป็นกรรมการ

(๓) กรรมการตามข้อ ๑๖.๑ (๕) และ (๖) ดำเนินการดังนี้
ให้คณะโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประจำคณะ เสนอ
ชื่ออาจารย์และข้าราชการ ประเภทละหนึ่งคน และสำนักงานอธิการบดีโดยความเห็นชอบของที่
ประชุมหัวหน้าสำนักงานอธิการบดี ผู้อำนวยการกอง และหัวหน้าตรวจสอบภายใน เสนอชื่อ
ข้าราชการ จำนวนหนึ่งคน

ให้ผู้ได้รับการเสนอชื่อตามวรรคหนึ่งประชุมกันในแต่ละ
ประเภทเพื่อเลือกกันเองให้ได้ผู้เหมาะสมเป็นกรรมการจรรยาบรรณ ประเภทละสี่คน

๑๖.๓ วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่ง

กรรมการจรรยาบรรณมีวาระการดำรงตำแหน่งสองปี ผู้ที่พ้นจากตำแหน่ง
ตามวาระอาจได้รับการแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

กรณีที่กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ กรรมการสภามหาวิทยาลัย
ประเภทผู้แทนคณาจารย์ประจำ และผู้บริหาร ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานและกรรมการตาม ข้อ ๑๖ (๑)
(๒) (๓) และ (๔) พ้นจากตำแหน่งดังกล่าว และยังมีได้มีการแต่งตั้งตำแหน่งดังกล่าวใหม่ ให้ประธานและ
กรรมการ ผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ไปก่อนจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งใหม่

กรณีที่กรรมการจรรยาบรรณพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระให้มีการ
แต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างและให้กรรมการผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่ากำหนดเวลาที่เหลืออยู่
ของผู้ซึ่งตนแทน เว้นแต่จะมีวาระที่เหลืออยู่น้อยกว่าเก้าสิบวันอาจไม่แต่งตั้งก็ได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งกรรมการจรรยาบรรณดังกล่าวแล้ว ให้กรรมการพ้นตำแหน่งดังนี้

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เมื่อกรรมการตามข้อ ๑๖.๑ (๑) (๓) และ(๔) พ้นจากตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัย และผู้บริหารมหาวิทยาลัย แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๗ ผู้ที่จะได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการจรรยาบรรณ จะต้องเป็นผู้ที่มีคุณงามความดี และหรือเคยได้รับรางวัล ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติในสังคม และกรรมการจรรยาบรรณตามข้อ ๑๖.๑ (๕) และ(๖) ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) เป็นอาจารย์และข้าราชการ สังกัดมหาวิทยาลัย

(๒) ปฏิบัติหน้าที่ในมหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปีนับถึงวันที่คณะกรรมการประจำคณะเสนอชื่อ

(๓) ไม่เป็นผู้อยู่ระหว่างถูกตั้งกรรมการสอบสวนความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงหรือจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง และหรือไม่เคยถูกลงโทษทางวินัยหรือจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง นับถึงวันคัดเลือกจากคณะ มหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๘ คณะกรรมการจรรยาบรรณมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) เสนอแนะแนวทางและมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรปฏิบัติตามจรรยาบรรณ

(๒) กำหนดการประพฤติผิดจรรยาบรรณในเรื่องใด เป็นความผิดวินัย หรือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และให้เสนอมหาวิทยาลัยออกเป็นประกาศ ในกรณีที่มีการกระทำผิดจรรยาบรรณใดๆ เข้าข่ายการกระทำผิดวินัยด้วย ให้เสนอมหาวิทยาลัยดำเนินการทางวินัย

(๓) แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจรรยาบรรณ กรณีบุคลากรถูกกล่าวหา กล่าวโทษ ร้องเรียน หรือมีข้อเท็จจริงปรากฏว่าบุคลากรฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ

(๔) พิจารณาเสนอโทษทางจรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา

(๕) ประเมินผลการดำเนินงานด้านจรรยาบรรณ และเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(๖) เสนอแนะแนวทางปรับปรุงแก้ไขข้อบังคับสภามหาวิทยาลัย ว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากร มหาวิทยาลัยให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน

(๗) คณะกรรมการจรรยาบรรณอาจแต่งตั้งคณะทำงานและหรือคณะอนุกรรมการ เพื่อช่วยงานของคณะกรรมการจรรยาบรรณได้ตามความจำเป็นและเหมาะสม

(๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่มหาวิทยาลัยมอบหมาย

หมวด ๔

วิธีการพิจารณา

ข้อ ๑๙ วิธีการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวนอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญในการให้โอกาสคู่กรณีรับทราบการพิจารณา การแสดงพยานหลักฐานและความเห็นของตนก่อนการพิจารณาวินิจฉัย การให้สิทธิคู่กรณีขอตรวจเอกสารที่เกี่ยวข้องพร้อมขอสำเนาเอกสารและการเปิดโอกาสให้มีการคัดค้านกรรมการสอบสวนจรรยาบรรณ

ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนจรรยาบรรณอย่างน้อยต้องประกอบด้วยความเป็นมา หรือคำกล่าวหา พร้อมข้อสรุปที่ได้มาจากการพิจารณาเหตุผลในการสอบสวนและรวบรวมข้อเท็จจริง รวมทั้ง บทบัญญัติของกฎหมายและข้อบังคับว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากร มหาวิทยาลัยขอนแก่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๒๐ การใช้สิทธิของคู่กรณีในการขอตรวจเอกสารที่เกี่ยวข้องพร้อมขอคัดสำเนา เอกสารตามข้อ ๑๙ วรรคหนึ่ง ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกร้องเรียนมีสิทธิขอตรวจได้ แต่ทั้งนี้ การขอตรวจ หรือคัดบันทึกถ้อยคำพยานบุคคล พยานหลักฐานอื่น หรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง ให้อยู่ในดุลพินิจของผู้บังคับบัญชา ที่จะอนุญาตหรือไม่ โดยให้พิจารณาถึงประโยชน์ในการรักษารายบรรณของบุคลากร ตลอดจนเหตุผล และความจำเป็นเป็นเรื่อง ๆ ไป อีกทั้งต้องคำนึงถึงการคุ้มครองผู้กล่าวหาหรือพยานที่เป็นนักเรียน นักศึกษา บุคลากร หรือบุคคลอื่น ด้วย

ในกรณีผู้บังคับบัญชาอนุญาตให้คัดถ้อยคำพยานจะต้องทำเป็นบันทึกสรุปถ้อยคำหรือ ปกปิดชื่อผู้ให้ถ้อยคำ หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับพยานหลักฐานอื่น หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องด้วย

ข้อ ๒๑ เมื่อดำเนินการสอบสวนจรรยาบรรณตามข้อ ๑๙ แล้ว หากปรากฏหลักฐานชัดเจน นำเชื่อถือได้ว่า บุคลากรผู้ใดฝ่าฝืนข้อบังคับว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากรข้อใด ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณมี อำนาจที่จะพิจารณาเสนอความเห็นให้ผู้บังคับบัญชาหรืออธิการบดีลงโทษบุคลากรผู้นั้นแล้วแต่กรณี ตามที่ กำหนดโทษทางจรรยาบรรณไว้ในข้อ ๑๐

การพิจารณาเสนอความเห็นของคณะกรรมการจรรยาบรรณตามวรรคหนึ่งให้ถือเอาคะแนนเสียง ไม่น้อยกว่าสามในห้าของจำนวนกรรมการจรรยาบรรณทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ในที่ประชุมนั้น

ข้อ ๒๒ กรณีที่คณะกรรมการจรรยาบรรณพิจารณาเห็นว่า การกระทำผิดจรรยาบรรณของบุคลากรเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง หรือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณเสนอความเห็นให้ผู้บังคับบัญชาหรืออธิการบดีดำเนินการทางวินัยของบุคลากรด้วย

หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการนำเสนอเรื่องเข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการจรรยาบรรณตามข้อบังคับนี้ ให้เป็นไปตามประกาศที่มหาวิทยาลัยกำหนด

หมวด ๕

การอุทธรณ์โทษจรรยาบรรณ

ข้อ ๒๓ บุคลากรผู้ใดถูกสั่งลงโทษจรรยาบรรณ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์จรรยาบรรณได้ ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

องค์ประกอบของคณะกรรมการอุทธรณ์จรรยาบรรณ และหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการอุทธรณ์โทษจรรยาบรรณของบุคลากร ให้เป็นไปตามประกาศที่มหาวิทยาลัยกำหนด

หมวด ๖

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๔ ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณหรือคณะทำงานและหรือคณะอนุกรรมการเพื่อช่วยงานของคณะกรรมการจรรยาบรรณปฏิบัติหน้าที่จนครบวาระหรือได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการจรรยาบรรณขึ้นใหม่ตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๐

(ลงชื่อ) พลตำรวจเอกเอกา สารสิน

(เอกา สารสิน)

นายกสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น